

Pewnego wieczoru moja serdeczna przyjaciółka zadała mi pytanie: „Anka, co znaczy dla Ciebie żyć z Bogiem?”

Żyć z Bogiem znaczy ufać Mu, wierzyć Jego miłości. **To zaufanie i wiara w Jego miłość i wierność** pozwalają mi brać odpowiedzialność za własne życie. Czasem podejmuję złe decyzje, robię rzeczy, o których wiem, że Bóg nie jest nimi zachwycony i powinien mnie za to potępić. Znam jednak przypowieść o Dobrym Pasterzu i wierzę, że **Bóg jest ze mną nie tylko tam, gdzie sam chce, abym była, ale także idzie za mną na bezdroża, zawsze gotów mnie pochwyć i przygarnąć, gdy tylko naprawdę tego zapagnę i Go o to poproszę**. Boża miłość nie chroni mnie od wszystkich skutków poczynań, których żałuję; na tym właśnie polega odpowiedzialność, że trzeba ponieść konsekwencje własnych czynów. Ale daję mi nadzieję, że Bóg przyjmuje mnie, gdy do Niego wracam – potępiając moje postępowanie nie przekreśla mnie jako osoby i nadal mnie kocha.

Nie byłabym w stanie ufać Bogu, wierzyć Mu, nie mając z Nim społeczności, nie czując Jego obecności i bliskości w moim życiu. Szukam tej społeczności w modlitwie.

11

Dostrzegam Boga w wyzwaniach, przed którymi mnie stawia i w ludziach, których spotykam na mojej drodze. Jedni wnoszą ze sobą rozdarcia, cierpienie. Inni są dla mnie prawdziwym błogosławieństwem, nawet jeśli są daleko. Dzięki tym drugim czasem mam wrażenie, że Bóg się do mnie uśmiecha. Mam nadzieję, że i ja byłam, jestem lub stanę się dla kogoś Bożym błogosławieństwem. Nie tylko dla ludzi, ale dla tego kawałka świata, na który mogę mieć wpływ.

ANNA PLINTA

12

Pan Jezus powiedział:

„Trwajcie we mnie, a ja w was. Jak łatorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie.” J 15,4

Co zrobić, by trwać w Chrystusie?

Modlitwa

Modlitwa jest wielkim przywilejem, jaki otrzymaliśmy od Boga. Nie potrzebujemy żadnych pośredników. Bóg wysłuchuje nas i zachęca, byśmy przynosili Mu swoje troski i kłopoty (1 P 5,7), byśmy dziękowali Mu (Flp 4,6) i uwielbiali Go. Możesz osobiście rozmawiać z Bogiem i za żadną cenę nie powinieneś z tej codziennej rozmowy rezygnować.

Czytanie Biblii

Boże Słowo jest mieczem, który znajduje się w ręku Ducha Świętego. Poprzez nie Bóg do ciebie przemawia. Uczy cię, napomina, objawia swoją wolę. Apostoł Paweł napisał do swojego ucznia: „... pilnuj czytania, napominania i nauki”. 1Tm 4,13b Boże Słowo nauczy cię trwać i wzrastać w Chrystusie.

13

Społeczność

Na pewno wiele razy obserwowałeś palące się ognisko. Drewna rzucone do ogniska szybko się zapalają. Jeżeli jednak wyciągniemy jedno z nich, nawet jeżeli jest bardzo rozpalone, szybko ostygnie. Społeczność z innymi wierzącymi, osobisty kontakt z duszpasterzem, wspólne nabożeństwa i spotkania – pozwolą ci na lepsze poznanie Boga, na podtrzymanie gorliwości, a wreszcie pomogą ci w trudnych chwilach.

Komunia Święta

Na trwanie w Chrystusie z pewnością składa się osobista modlitwa, czytanie Bożego Słowa, społeczność z innymi, ale także trwanie w Komunii Świętej. Trwanie w społeczności Stołu Pańskiego było codzienną praktyką pierwszego zboru. Jeżeli chcesz trwać w Chrystusie, musisz także uczestniczyć w Sakramencie Stołu Pańskiego.

14

Dzielenie się ewangelią

Jeżeli zdasz trudny „egzamin”, to chętnie mówisz o tym swoim bliskim. Dzielisz się swoją radością. Bóg wyrwał cię z mocy szatana, dał ci nowe życie. Czy nie powinieneś tą wiadomością podzielić się z innymi? Ewangelia, czyli radosna nowina. Nowina o tym, że „Bóg tak umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny”. J 3,16

Raduj się z tego i mów o tym innym.

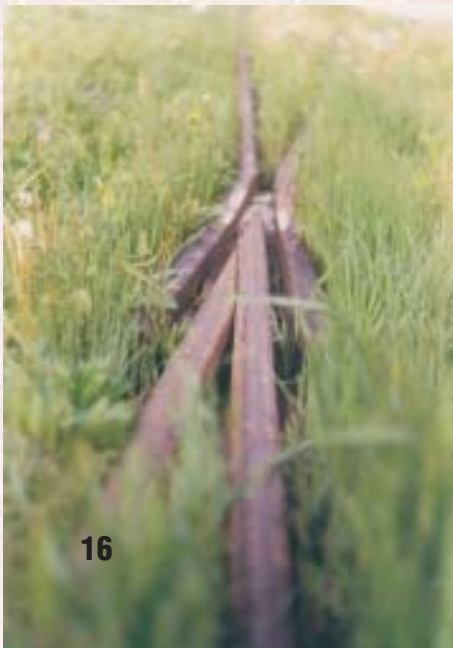
KS. JERZY SAMIEC

15

Boże zaproszenie

Bóg stworzył nas i nas kocha. Chce, abyśmy byli szczęśliwi. Ponieważ jednak odeszliśmy od Boga i idziemy własną drogą, Jego plan w stosunku do nas nie może się urzeczywistnić. Nie przeżywamy również mocy Jego miłości. Nasze oddalenie od Boga w Biblii nazwane jest grzechem, za który czeka nas kara – śmierć wieczna.

„Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli.” Rz 5,12

16

„Kościoły nasze nauczają także, iż po upadku Adama wszyscy ludzie wydani na świat w sposób naturalny – rodzą się z grzechem, tj. bez bojaźni Bożej, bez ufnosci ku Bogu i ze złymi pożądaniami, iż ta ułomność... prawdziwie jest grzechem ściągającym wieczne potępienie...”¹

Człowiek odczuwa ciągle brak Boga i chciałby czymś wypełnić swą życiową „pustkę”, ale nie jest w stanie nic sam zrobić. Nawet nasze najlepsze uczynki nie są w stanie „dosięgnąć” Boga.

„I wszyscy staliśmy się podobni do tego, co nieczyste, a wszystkie nasze cnoty są jak szata splugawiona.” Iz 64,6a

„Wierzmy, nauczymy i wyznajemy również, iż nieodrodzona jeszcze wola człowieka jest nie tylko odwrócona od Boga, lecz jest także Jego przeciwniczką, tak że woli i wybiera to, co jest zle i co sprzeciwia się woli Bożej.”²

Bóg jednak z nas nie zrezygnował. Stał się człowiekiem w osobie Jezusa Chrystusa, poniósł konsekwencje naszego grzesznego życia i umarł za nas na krzyżu. Przez to, gdy jeszcze sami tkwiliśmy w grzechu, On sam usunął z drogi wszystko to, co oddzieliło nas od Boga. Bóg potwierdził to przez zmartwychwstanie Jezusa.

17

„Bóg zaś daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.” Rz 5,8

„Wierzę, że ani przez własny rozum, ani przez siły swoje w Jezusa Chrystusa, Pana mego, uwierzyć ani z Nim połączyć się nie mogę, ale że mnie Duch Święty przez Ewangelię powołał, darami swymi oświecił, w prawdziwej wierze poświęcił i utrzymał.”³

Boży dar zbawienia został nam dany bez naszych zasług. Dlatego też chrzest jako sakrament nie jest dziełem człowieka, ale jest to Boże działanie. Chrystus, umierając na krzyżu, otworzył nam drogę do Ojca. To samo dzieje się, kiedy chrzczimy nasze dzieci – Bóg wyciąga do nas swoje ręce, choć na to nie zasługujemy. Jako suwerenny Pan przejmuje inicjatywę, a od nas oczekuje zaufania. Bez wiary nie możemy Mu się podobać, ani żyć z Nim w wieczności.

18

„Zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości, które spełniliśmy, lecz dla miłosierdzia swego przez kąpiel odrodzenia oraz odnowienie przez Ducha Świętego.” Tł 3,5
„Kto uwierzy i ochrzczony zostanie, będzie zbawiony, ale kto nie uwierzy, będzie potępiony.” Mk 16,16

„...w kogóż innego wierzę, jeżeli nie w Boga (...), który daje nam tę zewnętrzną rzecz, abyśmy w niej mogli pochwyć ten drogocenny skarb? (...) Bo przez to, iż pozwoliłeś połączyć się wodą, nie przyjąłeś jeszcze i nie otrzymałeś Chrztu w taki sposób, aby był dla ciebie pożyteczny. (...) w to musi uwierzyć serce.”⁴

Jezus zachęca cię do pojednania się z Bogiem przez pokutę (gr. *metanoia* – w Biblii tłumaczone jako nawrócenie), **wyznanie twoich grzechów, przez prośbę o przebaczenie i powierzenie Mu swojego życia. To pojednanie jest Bożym darem. Biblia nazywa go łaską.**

19

„Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.” Ef 2,8-9

„Ponieważ tak wierzyć należy, a nie można tego [odkupienia] dostąpić i osiągnąć żadnym uczynkiem, przez Zakon czy zasługę, jest tedy pewne i oczywiste, iż jedynie ta wiara nas usprawiedliwia.”⁵

Wtedy twoje życie ulega przemianie. Dlatego tylko jako człowiek pojednany z Bogiem możesz prowadzić nowe życie, odwrócić się od popełnianych grzechów i codziennie postępować zgodnie z Bożym Słowem.

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe.” 2 Kor 5,17

„Bo jak ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa.” Jk 2,26

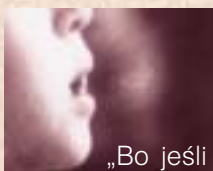
„Dobre uczynki wyrastają bez wątpienia z prawdziwej wiary (jeśli ta nie jest martwa, lecz żywa) jak owoce z dobrego drzewa.”⁶

20

Jezu, dziękuję Ci, że mnie kochasz. Dziękuję Ci, że skierowałeś do mnie Twoje zaproszenie. Oddaję Ci całkowicie moje życie. Dziękuję, że zmarłeś za mnie na krzyżu. Wyznaję Ci wszystkie moje grzechy i proszę o ich przebaczenie. Chcę, aby całe moje życie należało do Ciebie. Ty jesteś moim Panem! Pomóż mi rozpoznawać i czynić Twoją wolę. Uczyni mnie narzędziem Twojego pokoju. Dziękuję Ci, że uczyniłeś mnie Swoim dzieckiem. Amen

21

„Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzбудził go z martwych, zbawiony będziesz.” Rz 10,9

„Następnie wierzymy, nauczymy i wyznajemy, iż taka usprawiedliwiająca wiara nie jest zwyczajną znajomością historii o Chrystusie, lecz jest niezmiernym darem Boga...”⁷

KS. GRZEGORZ GIEMZA

22

¹ Wyznanie augsburskie, artykuł II [w:] Księgi Wyznaniowe Kościoła Luterńskiego, Bielsko-Biała 1999, s. 143.

² Formuła zgody, Epitome, artykuł II [w:] Księgi Wyznaniowe..., dz. cyt., s. 401.

³ Mały katechizm [w:] Księgi Wyznaniowe..., dz. cyt., s. 46.

⁴ Duży katechizm [w:] Księgi Wyznaniowe..., dz. cyt., s. 116-117.

⁵ Artykuły szmalkaldzkie, artykuł I [w:] Księgi Wyznaniowe..., dz. cyt., s. 338.

⁶ Formuła zgody, Epitome, artykuł IV [w:] Księgi Wyznaniowe..., dz. cyt., s. 406.

⁷ Formuła zgody, Epitome, artykuł III [w:] Księgi Wyznaniowe..., dz. cyt., s. 404.